

ikke er et produkt af domme afsagt af EF-Domstolen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 49).

Den opmærksomme lytter vil kunne lægge mærke til, at den sidste del af vedtagelsen var en ordret gengivelse af det, som statsministeren sagde til Ritzaus Bureau i januar her i år.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Taletiden er stærkt overskredet, men ordføreren undgår at komme for EF-Domstolen. Så er det fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

For et halvt år siden afsagde EF-Domstolen en dom på miljøområdet, som betyder, at straf for at overtræde EU's miljøbestemmelser flyttes fra den mellemstatslige del af EU-samarbejdet, det, vi kalder søjle 3, til søjle 1, der jo er den overstatslige del af samarbejdet.

Kl. 11.20

I søjle 1 har EU-lovgivningen direkte virkning, og Europa-Parlamentet og Kommissionen har indflydelse på reglernes udformning. Det, der var det praktiske ved dommen, var, at man annullerede den rammeafgørelse, som Ministerrådet ellers var blevet enige om på bl.a. dansk foranledning.

Det, at man kan straffe og skal straffe forurenerne, er vi naturligvis enige i. Grunden til, at vi alligevel er uenige i dommen og også var aktive i retssagen, er, at vi fandt, at det juridiske grundlag for afgørelsen ikke var den korrekte paragraf i traktaten.

Vi har hidtil ment, at man kun kunne vedtage at pålægge landene at indføre straffebestemmelser inden for den mellemstatslige del af EU-samarbejdet, det, der hedder søjle 3. Miljødommen går ud på, at det ikke længere er det rigtige traktatgrundlag, da EU's miljøbestemmelser og sanktionerne ifølge EF-Domstolen bør følges ad i det egentlige EU-samarbejde. Det betyder, at hvis landene ikke gennemfører sanktioner over for overtrædelser af EU's miljøbestemmelser, så kan de trækkes for EF-Domstolen. Det vil sige, at det jo sådan set er en stærkere bestemmelse med hensyn til at sikre et godt miljø.

Spørgsmålet om EF-Domstolens virke har vi afholdt en høring om her på Christiansborg, bl.a. på baggrund af nogle udtalelser fra statsministeren, hvor han også siger, at det måske var et

velegnet høringsemne i forbindelse med tænkepausen. Det var en meget interessant høring, der kastede lys over et af de tilbagevendende spørgsmål i EU-debatten her i landet, nemlig EF-Domstolen.

Af og til føler vi vel alle, at EF-Domstolen afgiver nogle ejendommelige domme. Det skaber vrede og irritation, især hvis dommene går os imod. Med danske øjne fungerer EF-Domstolen måske ejendommeligt, sådan ser det i hvert fald ud, og det, der er baggrunden for det, er – det var noget af det, vi diskuterede på høringen, og det kom meget tydeligt frem på høringen – at der er tale om to meget forskellige retstraditioner i henholdsvis Danmark og EU. Når EF-Domstolen ikke gør, som vi er vant til her i landet, hænger det sammen med, at EF-Domstolen har retsvirkning over for alle 25 lande. De 25 lande har forskellige traditioner for domstole.

I Danmark føres en retssag ved, at advokater for de to stridende parter mødes i retssalen og fremlægger deres sag dels ved at argumentere og føre vidner, dels ved at henvise til den præcise lovtekst og eventuelle bemærkninger hertil. Det er altså selve loven og bemærkningerne der til og de argumenter, der er fremført i salen, der er udgangspunkt for den danske domstols afgørelse.

EF-Domstolen har en anden tradition. Den går ud på, at man når frem til en afgørelse mellem de stridende parter, ved at man fører en ganske kortvarig retssag, hvor meget af det er en skriftlig sagsfremlæggelse. Beslutningen træffes så ud fra, hvad der står i EU's direktiver, men derudover indgår det også i EF-Domstolens overvejelser, hvad der står i traktaten.

Det har altså ikke alene betydning, hvad der står i direktivet, der udmønter traktatens politiske bestemmelser, men Domstolen anser det også for sin opgave at sikre, at det, der står i traktaten, udføres så effektivt som muligt.

Under høringen om EF-Domstolen blev det understreget, at denne dynamiske måde at afgøre sagerne på altid har været et centralt karakteristikum for EF-Domstolen, og at der i medlemskabskredsen ikke er noget, der tyder på, at der er et udtalt ønske om at ændre på denne praksis.

Jeg vil godt slutte af med at sige, at EU jo i øjeblikket er ude i en politisk krise, og for Venstre er der ikke nogen tvivl om, at EF-Domstolen i den situation spiller en særlig vigtig rolle for at sikre, at der er sammenhold, og at vi fortsat har et godt og tæt samarbejde. EF-Domstolen er god for EU og god for medlemslandene, fordi den